

denfélét, legjobb volna, ha egy szanatóriumba fel tudnám vétetni, de az renetegbe kerül, vagy protekció kellene. Hiszen így is megcsinállok mindent. Először is kénytelen vagyok egy asszonyt állandóan foglalkoztatni. Ezt a Tulkánét, aki eddig is vasalni szokott. Itthon meg nem hagyhatom apát egyedül, hát napközben itt van Tulkáné leánya, egy kis buta leány, de legalább mégis van itt valaki s egy pohár vizet csak tud adni. Ezek az injekciók borzasztó pénzbe kerülnek. Az orvosnak van belátása, már régebben ismerem, de maga az injekció valami huszon-négy pengő egy.

(Folyt. köv.)

Török Sándor.

AZ ÁLLOMÁSON.

Én itt vagyok az állomáson
és bámulok az elmúláson,
mert őszi van, őszi tarkaság,
köröskörül vetkőznek a fák...
Pihenni vágyunk, mélyen aludni,
csak nekünk kell tovább futni, futni,
mi nem nyugodhatunk soha!
Boldog, akinek van otthona!
Lelkem most csöndes otthonra tör:
vágyam a ház, vágyam a föld!
Ha téglát látok, felveszem
és elnézem szerelmesen:
úgy vonz tört meteor-alakja,
a nagy boldogság csöpp darabja!
Ó, jó Kőműves Kelemen,
építs egy kis házat nekem!
Keverd belé kiomló vérem,
csak gyermekem vidáman éljen!
Építsd fel biztosan, szilárdra,
hogy a zúgó időt kiállja!
Mily szép, mily jó, ha kész a ház
és benne ül a kis család
s kinéznek a tágas ablakon...

De hová lebegett el gondolatom?

Ó, halld csak a szélt, a vad északi szélt,
veri már ligetünk csatabárdja!
Sárgán-pirosan fut a lég kerekén
a gesztenyefák koronája!

Gulyás Pál.